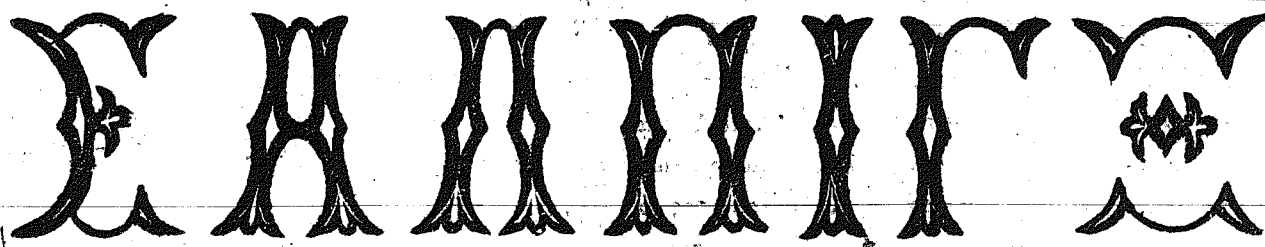


ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου. Σελ. 8.

Ἐν τοῖς χωρίοις » 6.

Ἐν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ. » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
κατ' ἀποκοπήν. Ἀρθρο-
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατὰ
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΛΛΑΔΙΣ ΔΙΕΥΚΕΛΙΣΤΗΡΕΣ

Ὁ κ. Σταῦρος Κ. Κακού-
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28
καταστήματι τοῦ πλησίον τοῦ
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-
τὸς εἶδους καὶ καλλιτέστης ποιό-
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ὅ-
ποιαν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ
λῆανικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μεί-
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμησῶ 1 Ἀπριλ. 89.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς
συμπatriώτας μου Κυπρίους τοὺς
ἔχοντας ἀλληλογραφίας ἢ σχέσεις
μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν
Αἴγυπτον καὶ τοὺς λιμένας τῆς, ὅ-
τι δέχομαι δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα
ἐπιστολάς, δέματα, ἀποστολάς καὶ ὁ-
ποιασδήποτε ἄλλας παργγελίας,
ἂς τινες ἤθελον νὰ στείλωσιν ἢ νὰ
λάβωσιν ἀπ' ἐκεῖ, ὑποσχόμενος νὰ
ἐκτελῶ αὐτάς μετὰ πάσης ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφο-
ρίας δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ
χάνι τοῦ κ. Πέτρου χ'. Χαραλάμπου
ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουνίου 89.

Σταῦρος Ματεΐδης.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΕΥΧΑΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΓΡΥΪΝΙΑΣ.

—§—

Προθύμως πάντοτε ἔχομεν
ὑπὲρ ἐπεκτάσεως τῆς τε μέσης
καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, με-
τὰ ζήλου δὲ, ἐνθέρμου φαινομέ-
νου, πλὴν προσποιητοῦ, συνηγο-
ροῦμεν ἐκαστοτε ὑπὲρ ἀνδρῶσε-
ως γυμνασίου, τολμῶμεν δ' εἰ-
πεῖν ὅτι καὶ τὰ ἐκ τούτου καλὰ
εὐχερῶς κατανοήσαντες μετὰ
πολλῆς τῆς ἀκριβείας ἐκτιθέμε-
θα καὶ ἀπαριθμοῦμεν, πλὴν λέ-
ξεις, καὶ πάλιν λέξεις καὶ μόνον λέ-
ξεις. Ἀψυχοὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἀψύχου μό-
νον χάρτου ἐπιχέομεν πᾶσαν δύ-
ναμιν καὶ πᾶσαν σκέψιν τῆς ἀτόλ-
μου καὶ ἀβουλῆτου ψυχῆς ἡμῶν

καὶ διὰ λόγων ἐξαπμιζεται καὶ
ἐξαντλεῖται ἡ ἀεριώδης ἡμῶν
δύναμις, ἥτις, εἰς τοὺς αἰθέρας ἀνυ-
φουμένη, σχηματίζει τὸ νέφος
τοῦ γελοίου, ὅπερ, πρὸς θυμηδί-
αν πολλῶν, διαλύεται μετὰ πα-
τάγου ἐπὶ τῆς βράχειος ἡμῶν.

Ἀλλόχοτοι καὶ ἀντίστροφοι
ἐν Κύπρῳ οἱ ὅροι τῆς φρονήσεως.
Πεινούμεν καὶ ὑπὲρ στρώσεως
πολυτελοῦς καὶ περιεκτικωτάτης
τραπέζης ἀποφαινόμεθα ἐν χο-
ρῷ καὶ συμφηφίζομεν ἐν χαρᾷ
ἅπαντες, ἀλλ' οὐδεὶς τολμᾷ νὰ
σκεφθῇ καὶ νὰ προτείνῃ καὶ τὰ
μέσα δι' ὧν αὕτη θὰ στρωθῇ καὶ,
τὸ γελοιότερον ἀκονίζεται ἡ ὄρε-
ξις καὶ ἀπαιτεῖται καὶ ἀναμένε-
ται ἡ τράπεζα. Ὡ! Διατί ὁ Θεὸς
νὰ μὴ ρίπτῃ καὶ σήμερον μάννα;

Εἴμεθα ἄνθρωποι τῶν εὐ-
χῶν. Εὐχόμεθα νυκτὸς καὶ ἡ-
μέρας τούτου τὴν πλήρη ἐπιτυ-
χίαν, ἐκείνου τὸ αἰσίον κατόρ-
θωμα καὶ τοῦ ἄλλου τὸ εὐτυχές
πέρασ καὶ ἐξακολουθοῦμεν ἀδι-
αλείπτως εὐχόμενοι, ἀλλὰ ποῦ ὁ
Θεὸς Ἡλιοῦ; Καὶ οὐκ ἦν φωνὴ
καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. Ὡ! διατί
ν' ἀπολεσθῇ ἡ θαυματουργὸς τοῦ
Μωϋσέως ράβδος;

Παυσώμεθα πρὸς Θεοῦ πλέ-
ον τοῦ νὰ καθιστάμεθα ὁ περί-
γελως τοῦ κόσμου, ἀπαιτοῦντες
πράγματα τὰ ὅποια οὔτε δυ-
νάμεθα οὔτε θέλομεν. ν' ἀγά-
γωμεν εἰς πέρας. Αἱ εὐχαὶ ἀν-
ήκουσιν εἰς τὰ εὐχολόγια, παρηλ-
θε δ' ὁ καιρὸς καθ' ὃν οἱ ἀδια-
λείπτως εὐχόμενοι ἐχαρακτηρί-
ζοντο καλοὶ ἄνθρωποι. Ὁ κό-
σμος σήμερον ἀψηφοῖ τὰς με-
γάλας ἐπαγγελίας καὶ περιφρο-
νεῖ τὰς κομπορρημοσύνας. Ἀ-
παιτεῖ ἔργα καὶ δι' αὐτῶν μό-
νον σταθμίζει τὴν ἡθικὴν ἀξίαν
ἐκάστου.

Πρὸ πολλοῦ ἐξεφράσθη ἡ
εὐχὴ περὶ ἰδρύσεως Γυμνα-
σίου ἐν Κύπρῳ, διεξυπνώθησαν
δὲ καὶ παράπονα ὅτι ἡ ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ Κυπριακὴ ἀδελφότης
δὲν ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἔργου
τούτου. Εὐτυχῶς, τὸ ζήτημα

εἰσαχθέν εἰς τὴν τελευταίαν τῶν
μελῶν συνεδρίασιν, ἔτυχε κα-
τάλληλου ὑποστηρίξεως καὶ ἐ-
πατροπῆς εἰδικῇ ὠρίσθη ὥπως με-
ριμνήσῃ περὶ τῶν περαιτέρω,
συνεννοουμένη μετὰ τῶν ἐν Κύ-
πρῳ πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων.
Ἀλλ' αὐταὶ αἱ εὐλογημέναι λέ-
ξεις, πρὸς ἐξεύρεσιν
τῶν μέσων, δὲν ἔπρεπε νὰ
λείψωσιν ἀπὸ τοῦ μέσου; Ἐφε-
ραν οἷον ἀποτέλεσμα φέρει λίθος
ριπτόμενος ἐντὸς λίμνης. Ἐσί-
γησαν ὅλοι οἱ βαθρακοί.

Ἐπιμένομεν φρονούντες ὡς
ὅλοι φρονοῦσιν ὅτι ἀνευ τῆς λύ-
σεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητή-
ματος, οὔτε Γυμνάσιον εἶνε δυ-
νάτῳ νὰ κατορθωθῇ, οὔτε ὠ-
θησις πρὸς ἐπέκτασιν τῆς παι-
δείας εἶνε δυνατόν νὰ δοθῇ. Ἀρ-
σάται καὶ Ζαππαὶ δὲν ἐγενήθη-
σαν εἰσέτι ἐν Κύπρῳ. Ὅ, τι εἶ-
νε δυνατόν νὰ γείνη θὰ γείνη
διὰ κοινοῦ ἐράνου καὶ κοινῆς ἐ-
ρανος καὶ κοινῆς συνδρομῆς εἶνε
καὶ τὰ εἰσοδήματα θρόνων καὶ
μοναστηρίων. Ποία ἄλλη λοιπὸν
εἶνε κατὰλληλότερα ἐποχὴ τῆς
παρούσης ἵνα τὸ ζήτημα τοῦτο
λάβῃ τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν τοῦ
καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κα-
νονικότητος;

Ἄ! Ἐδῶ δὲν χρειάζονται
εὐχαί, ἀλλὰ καὶ ἀγρυπνίαι.

Χαιρετιστήριος πρόσλαλις ἐκ-
φωνηθεῖσα πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παι-
νιρότητα τὸν Μητροπολίτην Κι-
τιέων Κύρ. Χρυσόστομον ἐν τῷ κατὰ
Ἁγίας Νάπας ἐπὶ τῇ πρώτῃ εἰς
τὴν Λεμησῶν ἀφίξει τοῦ κατὰ
τὴν 15]27 Ἰουνίου 1889, ὑπὸ
τοῦ κ. Γ. Μαληκίδου.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα.

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἀφίξει τῆς
ἡμετέρας Παινιρότητος εἰς τὴν ἡμε-
τέραν πόλιν σύμπας σχεδὸν ὅ ἐν αὐτῇ
ὁρθόδοξος χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἐ-
σπεύσε κατὰ καθήκον εἰς προὔπαντη-
σιν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, προσ-
φωνῶν Σοὶ τὸ: Ὡς εὖ παρέστης ἀ-
γαθὲ Ποιμέναρχα!

Ἀλλ' ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκον-
τος τούτου, ὡς ἐκ τῶν παρῶν πε-
ριστάσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ τό-

που, κέκτηται, σεβασμιώτατε, σημα-
σίαν πολλῶν εὐρύτεραν καὶ σοβαρώτε-
ραν τῆς συνήθους τυπικῆς ἐκτελέ-
σεως αὐτοῦ.

Ἡ ὑπὸ τινος ἐπόψεως οὐχὶ εὐάρε-
στος, ὡς μὴ ὠφελε, κατάστασις τῆς
ἡμετέρας ἐν τῇ Νήσῳ Ἐκκλησίας
καθόλου, καὶ τοῦ ἡμετέρου Ἐκκλησι-
ατικοῦ διαμερίσματος ἰδίᾳ, ἐστὶν εἰπέρ-
ποτε καὶ ἄλλοτε ἐκφανέστερα καὶ παν-
θωμολογημένη ἐπιβάλλει δὲ ποιμέσι
τε καὶ ποιμνίῳ ἐκτάκτου χαλεπότη-
τος καὶ δυσχερείας καθήκοντα, μη-
δὲν ἕτερον εὐτυχῶς ἀπαιτοῦντα ἢ
πεφωτισμένης καὶ ἀκραιφνοῦς φιλο-
πατρίας ἐπίκαιρον καὶ δραστηρίαν ἐνά-
σκησιν.

Καὶ τίς ἀληθῶς φιλόπατρις, ἐκ τε
τῶν ποιμένων καὶ τοῦ ποιμνίου, ὁ μὴ
ὁμολογῶν ὅτι ἡ θέσις αὕτη χρῆζει
τῆς μάλλον ἐπείγουσας θεραπείας καὶ
διορθώσεως; Τίς ἐκ τούτων ὁ μὴ φρο-
νῶν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν
διατελεῖ οὕσα ἐν τῇ ἐνεργείᾳ καταστά-
σει ἐπὶ τοσοῦτον ἀπομακρύνεται τοῦ
γενήσιου καὶ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορι-
σμοῦ; Τίς τούτων ἐπίσης ὁ μὴ παραδε-
χόμενος ὅτι ἡ περαιτέρω παραμέ-
λησις τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας προ-
ρισμοῦ ἐνέχοντος, ὡς ἐκ τῆς πολιτι-
κῆς τῆς Νήσου θέσεως, ἐκτακτὰ πο-
λιτικά καὶ ἄλλα καθήκοντα, ἀποτε-
λεῖ ἥκιστα τοῦ λοιποῦ συγγνωστὴν ἐν-
οχὴν ποιμνίου τε καὶ ποιμένων;

Ὁ καιρὸς, Πανιερώτατε, τῆς ἀπὸ
κοινοῦ σπουδαίας καὶ ἀρμονικῆς συμ-
πράξεως ποιμένων καὶ λογικοῦ ποι-
μνίου πρὸς βελτίωσιν τῶν Ἐκκλησια-
στικῶν πραγμάτων ἐπέστη, μηδεμίαν
ἐπιτρέπων ἀναβολὴν. Ἀνάγκη πρὸ
πάντων ἐπείγουσα ἵνα τὸ κρατοῦν μέ-
χρι τοῦδε φύσει ἀτακτὸν καὶ χαώδες
σύστημα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρήσε-
ως ἀντικατασταθῇ δι' εὐλογιτέρου
καὶ εὐτακτοτέρου, τῇ συμμετοχῇ τῶν
ποιμαινομένων. Ἀνάγκη ἵνα οἱ πνευ-
ματικοὶ ποιμένες, ἀπαλλαττόμενοι τοῦ
λοιποῦ σπουδαίου ὡς οἷον τε μέρους
τῶν ἀενάων οἰκονομολογικῶν φρον-
τίδων, πορίσωνται ὅσον ἐνεσις πλείονα
χρόνον πρὸς ἐνάσκησιν τῶν προσφυ-
εσέρων αὐτοῖς πνευματικῶν καθήκον-
των. Ἀνάγκη ἵνα τὸ προϊόν τῆς εὐ-
τάκτου καὶ αὐστηρᾶς ἐν τῷ μέλλοντι
τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν δια-
χειρήσεως δαπανᾶται πρὸς μηδὲν ἄλ-
λο, παρὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου

και την εξυπηρέτησιν των θρησκευτικών και εθνικών συμφερόντων.

Τοιούτο, εν προχειρώ γενική σκιαγραφία, δεόν να ή από τούδε το πρόγραμμα όπερ ποιμένες και ποιμενομένοι, τέκνα της αὐτῆς Μητρός, διφειλούμεν ν' ακολουθήσωμεν πρὸς διασφάλισιν των υποθέσεων τῆς Ἐκκλησίας και ἀποκατάρασιν Αὐτῆς ἐν τῇ προσήκουσῃ περιωπῇ τῆς θεόθεν Αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ προγράμματος τούτου δύο ἀληθῶς πρόκειται ν' ἀπαντηθῶσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σοβαρά προσκόμματα, τὸ μὲν ἐκ τῆς τῶν πολλῶν ἀδιαφορίας, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἐγωϊσμοῦ και τῆς ἰδιοτελείας ἐκείνων οἵτινες ἀνευρίσκουσιν ἰσχυρόν τι συμφέρον ἐν τῇ παρουσίᾳ καταστάσει τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλ' εὐτυχῶς και τὸ πρῶτον και τὸ δεύτερον τῶν κωλυμάτων τούτων εὐχερέστερον δύνανται τῇ Θεῷ Χάριτι νὰ ἀρθῶσι σήμερον, ὁπότε πολὺ πλείονες ἢ ἄλλοτε οἱ τὴν ἀνάγκην τῆς θεραπείας ἀναγνωρίζοντες.

Ἐκ τῆς ἀφιλοκερδείας και τοῦ ἀνυποκρίτου πατριωτισμοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἡγετῶν και τῆς εὐγενοῦς φιλοπατρίας τῶν λογάδων τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ἀνυπομότως ἡ Πατρίς ἀναμένει ταχεῖαν ὡς οἶόν τε και προσεχῆ τὴν ἀπὸ τοῦ μέσου ὁριστικὴν ἀρσιν τῶν κωλυμάτων και τὴν ἀνυπερθέτον ἐθνικὴν διαρρύθμισιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ μόνου σχεδὸν και ἀπαραιτήτου τούτου σπρίγματος τῆς ἐν τῷ μέλλοντι βαθμιαίας ἀνακουφίσεως και εὐπραγίας τοῦ δυσπαθοῦς τούτου τόπου.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος εὐέλπιδες διορῶμεν εὐοίωνα τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας τὰ σπέρματα, οὐ μόνον ἐν τῇ διακανονίσει τῶν υποθέσεων τοῦ τῶν Κιτιῶν Θρόνου, εἰς δὲ ἑναγχοῦς ἐπ' ἀγαθαῖς ταῖς ἐλπίσι λίαν ἐπαξίως ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης παμψηφεί ἀνερρήθη, ἀλλὰ και ἐν τῇ τῆς ὁλῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας πατριωτικῇ Ὁργανώσει, ἥς ἐκ τῶν πρωτίτων βουλευθῶρων και ὑπευθύνων ἡ Ὑμετ. Πανιερότης ὑπὸ τῆς Ὑψίστης προνοίας τέταται.

Ἐπὶ τοιαύταις ἐλπίσιν ἡ τῶν Λεμησιῶν πόλις μετὰ βαθυτάτου και ἐξαιρετικοῦ σεβασμοῦ ὑποδεχομένη Σε σήμερον, ἐκφωνεῖ Σοὶ αὐθις ἀπὸ मुखῶν καρδίας: Ὡς εὖ παρέστης φιλόπατρι και πατρικῇ Ποιμενάρχᾳ! Ζῆθι ἐπὶ μακρόν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἐκκλησίας και τοῦ ἔθνους!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Μεγάλων τιμῶν και περιποήσεων ἔτυχεν ἐν Λονδίῳ ἡ Πρεσβεία

μας. ἐκ μέρους τῆς ὑψηλῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας. Ἐν τῇ κατὰ τὴν 4 Ἰουνίου τελεσθείσῃ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ δοξολογίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων τῆς Ἀλεξάνδρας, ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος χοροστατῶν, τῇ προσκλήσει τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος ἦτο κέντρον θαυμασμοῦ ἐπὶ τῇ ἱεροπρεπείᾳ και κοσμιότητι. Ἐξέπληξε πάντας ὁ ἐρυθρὸς μανδύας και τὸ βασιλικὸν σκήπτρον.

Καθ' ἑκάστην σχεδὸν προσκαλοῦνται ἐξ ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν εἰς γεύματα και ἐσπερίδας. Τὴν 5]17 Ἰουνίου προσεκληθῆσαν ὑπὸ τῆς βαρωνίδος Birdett—Goutts. ἥτις εἶνε μία τῶν πλουσιωτέρων κυριῶν τοῦ Λονδίνου και ἔχει τὸν ὠραιότατον κήπον τῆς Ἀγγλίας. Ἦτο ἐκεῖ ὅλη ἡ ὑψηλὴ ἀριστοκρατία τῆς ἀγγλίας. Τὸ ἀπέραντον δάσος τῆς ἦτο πλήρες τραπέζιων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν ὅλα τὰ εἶδη τῶν καρπῶν ὅσα παράγει ἡ γῆ, οἶνοι διάφοροι και ἐκλεκτὰ φαγητά. Ὁ κήπος τῆς βαρωνίδος εἶχε μετατραπῇ εἰς ὠραιὰς αἰθούσας διὰ σκηνῶν μεγαλοπρεπῶν, ἐξολισμένας διὰ σπανίων ἐπιπλυν. Ἐκλεκτὴ βασιλικὴ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια. Ἐκεῖ ἔμενον περὶ τὰς 3 ὥρας. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ βαρωνὶς ἐδάπανησε πλέον τῶν 1500 λιρῶν.

Τὴν 7]19 Ἰουνίου ἐσπέρας προσεκληθῆσαν ὑπὸ τῆς μαρκεσίας Σαλισβουρῆ (συζύγου τοῦ πρωθυπουργοῦ) ἐνθα ἔμενον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἦ ὑποδοχὴ ἦτο ἐπίσημος. Ἐφερον ὅλοι τὰ παράσημά των. Οἱ προσκληθέντες ἦσαν ἀναρίθμητοι.

Τὴν 11]23 Ἰουνίου ἦσαν προσεκλημένοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἀποικιῶν ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ Ὑπουργοῦ, τρεῖς δ' ἄλλας προσκλήσεις εἶχον διὰ τὰς ἐπιούσας ἡμέρας, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας, ἐνὸς ἐκ τῶν 2 μεγάλων ἱεραρχῶν τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ ὑπόμνημα δοθέν εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐμελλε ν' ἀναγνωσθῇ, τὴν 11]23 Ἰουν. Διερμηνεύς τῆς πρεσβείας εἶνε ὁ καλὸς και ἀξιαγάπητος νέος συμπολίτης τῆμῶν κ. Γιάγκος Καρύδης ἀποκαταθείς ἰσχύτως ἐν Λονδίῳ, ἀριστα εἰδὼς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὴν Μακαριότητά του τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης δίπλωμα διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

Τὰ πλείστα τῶν ἀγγλικῶν φύλλων τοῦ τε συντηρητικοῦ και φιλελευθέρου κόμματος ἔγραψαν εὐμενῶς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας. Ἐκ τούτων καταχωρίζομεν τινὰ πεμφθέντα ἡμῖν ἐκείθεν:

Ἐκ τῆς Σημαίας 5]17 Ἰουνίου.

Πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν γάμων τοῦ μεγάλου δονκὸς Παύλου ἀδελφοῦ τοῦ Τάυρον και

τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας τῆς Ἑλλάδος ἰδιαίτερα λειτουργία και δοξολογία ἔλαβον χῶραν χθὲς τὴν πρωτὰν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀγία Σοφία Moscow-road, Bayswater. Τὸ ἑκακτον τῆς περιστάσεως ἐωρτάσθη διὰ πάσης διατάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπικοῦ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ὅστις ἐσχάτως ἀφίχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐπὶ κεφαλῆς ἀντιπροσωπείας ἐπιδιωκούσης μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Κύπρου, ἐχοροστατεῖ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσίμου Πατρὸς Σιμόν (ιερέως τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας) τοῦ Ἀρχιμανδρίτου δόκτορος Διονυσίου. Πλέσα και τοῦ Αἰδεσίμου Μοσχόβακη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἡτις ἦτο μακρὰ, παρήσαν πλείστοι και ἰδίως τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Λονδίνου. Αἱ κύριαι ἑδραι εἰς τὸ κέντρον κατείχοντο ὑπὸ τοῦ κ. Στάαλ πρέσβως τῆς Ρωσίας, τοῦ κυρίου Γενναδίου πρέσβως τῆς Ἑλλάδος, Βαρώνου Σόλβινς πρέσβως τοῦ Βελγίου και ἄλλων. Ἡ λειτουργία ἦτο ἐντελὲς χορική ἡ Μουσικὴ ἥτις ἦτο καθαρῶς φωνητικὴ ἐξετελεῖτο ὑπὸ μεμιγμένου χοροῦ τῆς Ρωσικῆς και Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Πατρικίου ὁδηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ χοροῦ.

Ἐκ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγρ.» 7]19 Ἰουν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου χθὲς Μ. Μ. ἐπεσκέφθη ἀμφοτέρως τὰς βουλὰς. Ἐν τῇ τῶν εὐγενῶν βουλῇ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ἀρχηγὸς (ὁ Καντερβουρίας) τῷ ἐχρησίμευσεν και ξεναγωγὸς και ἐξ ἑδρας τινος πλησίον τοῦ Θρόνου ἐξήγει εἰς τὰν Ἑλληνα Ἐκκλησιαστικὸν ἀρχηγὸν τὰς χαρακτηριστικὰς μορφὰς τῆς χρυσωμένης βουλῆς.

Ἐκ τῶν «Ἡμερ. Νέων» 7]19 Ἰουνίου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου μετὰ τοῦ καλύμματος και τῆς ἐσθῆτος του μετὰ μεγάλου στανροῦ ἐπὶ τοῦ στήθους, ἦτο ἀξιοπαρατήρητος μορφή εἰς τὴν χορίαν τῶν διακεκριμένων ξένων ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων χθὲς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κανταβρυρίας πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἐν τῇ βουλῇ παρουσίας ἀδελφοῦ ἱεράρχου ἐπεμφεν αὐτῷ ἐπιστολὴν προσκαλὼν αὐτὸν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων. Ἡ πρόσκλησις ἐγένετο δεκτὴ και διὰ διερμηνέως οἱ δύο ἀρχιεπίσκοποι ἀντήμειψαν φιλοφρονήσεις.

Ἐν γένει ἐξ ὧν ἔγραψεν ὁ τε συντηρητικὸς τύπος και ὁ φιλελευθέρος εὐνοϊκῶν ἀρθρῶν και ἐξ ὧν ἐπίσημα ἐν Ἀγγλίᾳ πρόσωπα εὐμενῶς ἀπεφάνθησαν, ἐπιρρωνύεται ἡ ἐλπίς ὅτι κατὰ τὴν γαῖν, ἀλλ' ἀργά. ἴσως, κατὰ τὸ ἀγγλικὸν σύστημα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἔλαβε συνέντευξιν ἡ Πρεσβεία μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι τὸ περὶ φόρου τῆς Πύλης ζήτημα δεῖται σκέψεως και μελέτης, τὸ δὲ περὶ συστάσεως Τραπεζῆς και τὸ περὶ ἀρσεως τοῦ μονοπωλίου τοῦ Καπνοῦ ὅτι θεωρεῖ κάπως παραδεκτά.

Ἀύριον ἡ Α. Πανιερότης ὁ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν τελεσθ' ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ Καθολικῆς.

Ἀύριον ἀρχονταὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς πόλεως μας.

Ἀπωλέσθη ὁ τοῦρκος Μουδὶρης Κοιλανίου, εὐρεθέντος μόνον τοῦ ἵππου του. Εἰκάζεται ὅτι ἐπέμφθη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὑπὸ τοῦ διαβοήτου Καρὰ Μεχμέτ ἢ τινος τῶν συγγενῶν τῶν κλεπτῶν καθ' ὧν ἤρχετο εἰς Λεμησσὸν νὰ μαρτυρήσῃ. Ὁ Ἀστυνόμος ἐξῆλθε χθὲς μετὰ ζαπτιέδων πρὸς ἀναζήτησιν του (δηλ. τοῦ Μουδίου).

Τὴν προσεχῇ Πέμπτην ἐσπέρας δοθήσεται ὑπὸ τῶν νέων ἡ πρώτη παράστασις ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Λέσχης «Ἐνώσεως», στηθείσης τῆς σκηνῆς ἐν ὑπαίθρῳ.

Τὸ δράμα εἶνε ἀδὸν Καίσαρ τοῦ Βαζάν εἰς πράξεις 5, και κωμωδία «ἡ κακὴ ὥρα» τοῦ Κορομηλά. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐνθαρρύνωσιν αἱ πολῖται διὰ τῆς παρουσίας των τοὺς καλοὺς μας νέους, οἵτινες πάνυ εὐγενῶς ἀνέλαβον νὰ διασκεδάσωσιν ἐπ' ὀλίγον τὸ βαρὺ και μονότονον τοῦ βίου μας.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Κωνστ. Πηλαβάκη (ἐν Κτήματι Πάφου διαμένοντος) μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης δεσποσύνης Δανάης Ν. Λοῖζου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς πᾶν κατὰ θύμιον.

Ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα εἶνε ἡ τρίτη Ἑλληνὶς νύμφη ἥτις νυμφεύεται μέγα δοῦκα τῆς Ρωσίας. Πρῶτη εἶνε ἡ Ἄννα θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ Β. ἥτις κατὰ τὸ 988 ἐνυμφεύθη τὸν μέγα Δοῦκα τοῦ Κιέβου Βλαδίμηρον, βαπτισθέντα τῷ

τα και επικληθέντα κατόπιν Ἀγίου ἢ Μέγαν διότι οὗτος ἔφερεν εἰς Ρωσσίαν τὴν ὀρθοδοξίαν. Ἡ δευτέρα εἶνε ἡ Σοφία, ἀνεψία τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, νυμφευθεῖσα πρὸ 400 περίπου ἐτῶν τὸν μέγαν Ἰβάν δεσπότη τῆς Μόσχας.

ΜΟΡΦΟΥ.

Εὐτυχῶς φάνοι ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἠκούσθησαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ τὸ νέον καταθρόνιον σύστημα κακουργήματος τὸ ἐκδικεῖσθαι ἐμμέσως, ἤρξατο ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐνταῦθα. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 11 μ.μ. ὥραν ἄγνωστος εἰσέτι κακοῦργος χεῖρ ἔθετο πῦρ εἰς τὰς ἐν τῷ ἀλωνίῳ κειμένας θημωνίας τοῦ συγχωρίτου Κτωρῆ Χ' Λοῖ, ἀνδρὸς τιμίου καὶ φιλησυχίου, καὶ ἐν ἀκρεῖ μετέβαλεν αὐτὰς εἰς χάκτην. Ἡ ζημία ὑπολογίζεται εἰς 200 κοιλὰ σίτου καὶ κριθῆς. Εὐτυχῶς ἐσπευσε τὸ πλῆθος ἅμα τῇ ἀπαισίῃ τοῦ κώδωνος ἀγγελία, δὲν ἐπνεε δὲ καὶ ὁ συνήθης ἄνεμος, ἄλλως τὸ κακὸν θὰ ἐλάμβανεν ἀπαισίας διαστάσεις. Ἐφθασαν ὅμως εἰ καὶ ἀργὰ καὶ τὰ ἀσυνομικὰ ὄργανα. Πόσον καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἕκαστος τῶν συγχωμοπολιτῶν μας παρείχε συνδρομὴν τινα τῷ ἀτυχεῖ παθόντι τῷ θερίσαντι καὶ μὴ ἀλωνίσαντι.

—:οζο:—

Περιγραφή, κατὰ τὸ ἐνδόν, τῆς λαβούσης χώρας θέας λειτουργίας καὶ Δοξολογίας ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου, Ἀρχιεπισκόπου Διονυσίου Πλέσα, Ἱερομονάχου Ἀγαθιγγέλου, δύο ῥώσων ιερέων, Κυπριανοῦ ἱεροδιακόνου καὶ ῥώσου ιεροδ. κατὰ τὴν 416. Ἰουν. 89 ἐν τῇ ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ Ἀγίας Σοφίας τοῦ Λονδίνου ὑπὲρ τῶν γάμων τῆς Βασιλοπούδος Ἀλεξάνδρας μετὰ τοῦ μεγάλου Δουκὸς Παύλου.

Κατὰ προηγουμένον πρόγραμμα ὠρίσθη ἵνα κατὰ τὴν 10 1/2 π.μ. παρευρεθῇ ὁ Μ-τάτος μετὰ τοῦ διακόνου του ἐν τῷ νάρθηκι ὅπου οἱ 4 ἱερεῖς μετὰ τοῦ ῥώσου διακόνου, ἐνδεδομένοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς των, παῖδες δὲ κρατοῦντες τίμιον Σταυρὸν, ἐξαπτέρυγα καὶ λαμπάδας ὑποδεχθῶσιν αὐτὸν ἐκεῖ. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην νὰ ψάλλῃται ὁ ὁρθρος καὶ ἀδιάφορον εἰς ποῖον σημεῖον αὐτοῦ φθάσῃ ἡ Μ. του, ἡ δὲ θεία λειτουργία ν' ἀρχίσῃ κατὰ τὴν 11ην. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν παρευρέθη, φαίνεται ὅμως ὅτι ἡργοπώρησάν πως οἱ ἱερεῖς ν' ἀρχίσουν τὴν ακολουθίαν καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἀνεγινώσκετο ὁ ἐξάψαλμος, κατὰ συνέπειαν δὲ δὲν προέφθασαν νὰ ὦσιν ὅλοι οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι, παρὰ μόνον οἱ ποιοῦντες τὴν προσκομιδὴν ἱερῆς καὶ διακόνος, ὅστινες καὶ παρευρέθησαν εἰς τὸν νάρθηκα μετὰ τῶν λοιπῶν. Πάραυτα ὁ Μ-τάτος βαλὼν τὸν Μανδύον καὶ κρατῶν τὸ σκήπτρον εἰσῆλθε, στάς δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἤρξατο νὰ εὐλογῇ τὸν λαὸν πάνυ εὐλαδῶς κλινόντα τὴν κεφαλὴν. Τὴν στιγμήν ταύτην διεχύθη βροντωδῶς ὑπὸ

τοῦ ῥωσικοῦ (μουσικοῦ) χοροῦ μεγαλοπρεπῶς τὸν ῥωσικὸν (μουσικὸν) χορὸν μετὰ πολλὰ ἔτη καὶ τοῦτο ἐψάλλετο καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις ὑπὸ τοῦ ἰδίου χοροῦ, καθότι ὁ ἑλληνικὸς χορὸς δὲν εἶχεν αὐτὸ τοιοῦτον κατὰ τὸ τετράφωνον (μουσικὸν) σύστημα τοῦ Χαβίρα. Εὐλογήσας ὁ Μ-τάτος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐξηκολούθησε δὲ ν' ἀναγινώσκηται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ἀπαυτὸν ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου χύμα (χάριν συντομίας ἐνεκα τῆς περιστάσεως). Κατὰ τὸ «Θεὸς κύριος» ἐξῆλθεν οἱ ἱερεῖς καὶ ἐπῆραν καίρον παρὰ τοῦ Μ-τάτου. Μετὰ τὸ εὐχολογῆσαι (ἐλληνιστὶ) ἐξῆλθεν ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱερ. Εὐαγγελίου καὶ ἔστη ἐν τῷ μέσῳ διὰ νὰ προσκυνήσῃ μόνος ὁ Μ-τάτος χάριν συντομίας. Κατὰ τὸ «Αἰνεῖται» (καὶ τοῦτο χύμα ὡς καὶ οἱ Αἱνοὶ καὶ ἡ Δοξολογία) ἐξῆλθεν οἱ διάκονοι μετὰ δικηροτρικῶν καὶ θυμιατῶν καὶ ἐλθόντες ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ἐθυμιάσαν κατὰ τὸ σύνθημα τὴν Μ-τάτου καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον ῥωσιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τὸ «Ἱερεῖς ἐξέλθετε», ἐξῆλθεν δὲ τότε καὶ οἱ 4 ἱερεῖς, εἰς οὓς διανεμήθησαν τὰ ἀρχιερατικά καὶ ἔστησαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν μεγαλοπρεπῶς ἐδρας κειμένης ἐν τῷ μέσῳ. Ὁ Μακαριώτατος κατελθὼν τότε τοῦ θρόνου ἐπῆρε καίρον, ἠυλόγησεν ὡς σύνθημα τὸν λαὸν καὶ ἔστη ἐν τῷ μέσῳ ὅθα ἤρξατο ἐνδύομενος τὰ ἀρχιερατικά ὑπὸ τοῦ διακόνου του μόνου, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαρχοῦ κ. Τριανταφύλλου (κοσμικοῦ ἀλλὰ φοροῦντος ἀντερὶ καὶ ῥάσον), τοῦ Ῥώσου διακόνου θυμιατῶν μόνον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τὸν Μ-τάτον. Ἀμα ἤρξατο ὁ διάκονος τοῦ Μ-τάτου ν' ἀπαγγέλλῃ τοὺς στίχους ἐπεκράτησεν ἄκρα σιγὴ καθ' ὅλον τὸ διάστημα. Μετὰ τὸ «Οὕτω λαμπάτω» εὐλογήσαντος πάλιν τοῦ Μ-τάτου τὸν λαὸν ἤρξατο ἡ θεία λειτουργία ὑπὸ τοῦ Ῥώσου ἱερέως καὶ τοῦ Ῥώσου διακόνου. Κατὰ τὴν μικρὰν εἰσοδὸν ἠυλόγησε μόνον ὁ Μ-τάτος καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἱερὸν, τοῦ εἰσοδικίου ψαλέντος ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ χοροῦ. Τὸ τρισάγιον ἐψάλλετο ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ χοροῦ μεγαλοπρεπῶς μετ' ὁ εἶπεν ὁ Μ-τάτος τὸ «Κύριε Κύριε ἐπέλεψον» κτλ. τρίς, ψάλλοντος τοῦ ἑλληνικοῦ χοροῦ τὸ τρισάγιον εἰς τρεῖς στάσεις ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. Φῆμαι δὲν ἐλέγχθησαν. Ἀμέσως ἀνεγινώσθη ὁ Ἀπόστολος μόνον ῥωσιστὶ, καθημένου τοῦ Μ-τάτου εἰς τὸ σύνθηρον καὶ περιεστιχισμένου ὑπὸ τῶν ἱερέων. Τὸ εὐαγγέλιον ἀνεγινώσθη ἄ. ῥωσιστὶ ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας πύλης καὶ β'. ἑλληνιστὶ ἐπ' Ἀμβωνος. Εἰς τὴν μεγάλην εἰσοδὸν οἱ Ῥώσοι Διάκονος καὶ Ἱερεὺς ἐμνημόνευσαν τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου (ῥωσιστὶ ἐννοεῖται) τῆς Ῥωσσίας, ὁ δὲ Μακαριώτατος λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον ἐμνημόνευσε ἄ. τῶν βασιλέων καὶ βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος, β'. τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥωσσίας, γ'. τῆς βασιλοπούδος Ἀλεξάνδρας μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς Μ. Δουκὸς Παύλου καὶ δ'. τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ τοῦ Παλατιοῦ αὐτῆς. Λαβὼν δὲ τὸ ἅγ. ποτήριον, τῶν κτητόρων τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας ταύτης καὶ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρίδος πεσόντων Ἑλλήνων. Μετὰ τὸ ἐξαίρετως ἐμνημόνευσεν ὁ Μακαριώτατος πάσης ἐπισκοπῆς ὁ δὲ Ῥώσος ἱερεὺς (καὶ μόνος αὐτὸς διὰ τὸ σύνθηρον) τὸ «Ἐν πρώτοις μνησθήτη Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου» καὶ μετὰ τοῦτο ὁ διάκονος τοῦ Μακαριωτάτου τὴν φῆμιν αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «εἰς τὸ ὄνομα κυρίου» πάραυτα ὁ Μακαριώτατος ἐν ὅλῃ τῇ στολῇ ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, ἱσταμένου πλησίον αὐτοῦ τοῦ διακόνου του καὶ κρατοῦντος σταυρὸν καὶ τρικέρι, οἱ δὲ ἱερεῖς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων εἰκόνων μετὰ σταυρῶν καὶ Εὐαγγελίου, πάραυτα ἐγένετο ῥωσιστὶ εὐλογητὸς καὶ ἐψάλλετο

ἐπίσης παράκλησις μετὰ ταύτην ἀνεγινώσθη ἐπιστράφη τις ὑπὸ τῶν δύο ῥώσων ἱερέων καὶ κατόπιν ἀνεγινώσθη Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐπίσης ῥωσιστὶ καὶ μετὰ τοῦτο, εἰπόντος τοῦ Μακ. εὐχὴν ὑπὲρ τῆς βασιλοπούδος Ἀλεξάνδρας καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς μεγάλου Δ. Π. ἤρξατο ὁ Ἑλληνικὸς χορὸς ψάλλον μεγαλοπρεπῶς τὸν Ἑλληνικὸν ὕμνον (τῆς δοξολογίας παραλειφθείσης διὰ τὸ λίαν ἀργά, 1 1/2 μ.μ.) καὶ μετὰ αὐτῶν ἐδόθη ἡ τελευταία εὐλογία τοῦ Μ. ψάλλοντος τοῦ ῥωσικοῦ χοροῦ τὸ εἰς πολλὰ ἔτη. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἤρξατο νὰ διδῇται ὑπὸ τοῦ Μ. ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸ Ἀντίφωνον ὅποτε ἐχύθη ὁ λαὸς (προηγουμένου τοῦ Ῥώσου πρεσβευτοῦ καὶ ἀπαγομένων ἀπλήστως τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ ἐπίσης) λαμβάνων ἀντίφωνον καὶ προσκυνῶν τὴν δεξιὰν. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρῆν, πλείστον μέρος τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, οἷον Ἑλλὰδος, Ῥωσσίας, Ὁλλανδίας, Βελγίου, κ.τ.λ. αἱ οἰκογένειαι πολλῶν ὑπουργῶν πλείστοι ἱερεῖς Ἀγγλοὶ σταλέντες ὑπὸ τοῦ Κανταβρυγίας πάντες δὲ οὗτοι (ἱερεῖς) ἀσπαρθέντες τὴν δεξιὰν τοῦ Μ. παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ πορευθῇ καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν των ἵνα εὐλογῇ καὶ τὸ ἐαυτῶν ποίμνιον, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὅστις ἐπίσης ἠσπάσθη τὴν δεξιὰν του καὶ τὸν παρεκάλεσεν ἵνα παρευρεθῇ ἐν τῇ συναγωγῇ των, νὰ τῷ ὀρίσῃ δεδουλευσέναι τὴν ἡμέραν, ὥστε νὰ τῷ προσφέρωσιν ἀρμόδιον θέσιν, καίπληθος ἀπειρον λαοῦ Ἑλλήνων, Ῥώσων, Ἀγγλῶν καὶ ἄλλων φυλῶν. Ἀδυνατῶν δὲ νὰ περιγράψῃ τὴν εὐλάβειαν τῶν Ῥώσων, οἵτινες γονυκλιτῶς ἠσπάζοντο τὴν δεξιὰν. Μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Μ. συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ διακόνου του καὶ τῶν δύο ὁμογενῶν ἱερέων ὠδηγήθη εἰς τὴν εἰκίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πλέσα, ὅπου προσεφέρθη αὐτῷ καλὸν γεῦμα (Ἑλληνικὰ φαγητά) μετὰ δὲ τὸ γεῦμα συνοδεύμενος ὁ Μ-μόνον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐρ' ἀμαξίας, ἐπεσκέψατο τὸν Ῥώσον πρεσβευτὴν καὶ τοὺς Ῥώσους ἱερεῖς.

Ἡ Ἐκκλησία αὕτη τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἥς ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ θαυμασία καλλονὴ καὶ ἡ καθαριότης, καὶ ἥς, μ' ὅλον ὅτι ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἐν Λονδίῳ εἶνε μόλις περὶ τὰς 60, ἐκαλλωπίσθη ἐσχάτως ὁ ὅλος διὰ ψηφιδωτῶν εἰκόνων ἀπαιτηζάντων δαπάνην χιλιάδων λιρῶν, εἶνε τρίχρωρος καὶ ἱκανοῦ μεγέθους. Εἰς τὸν γυναικωνίτην ἴστανται μόνον κατωτέρας τάξεως κυραὶ, τῶν ἐπισήμων ἱσταμένων ἐν τῷ δεξιῷ χορῷ ἐν τῷ μέσῳ ἴστανται ἡ μάλλον καθήνται (ἀλαφράκα) οἱ ἐπίσημοι κύριοι. Τὸ πᾶν καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρ' ἡμῖν δεξιοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν. Ἐκεῖ ἐστάθη καὶ ὁ Ῥωσικὸς μουσικὸς χορὸς, συνιστάμενος ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν ἐνδεδυμένων χρυσοῦσαντα διακονικὰ στιχάρια (καὶ δὲν εἶνε ἱερομένοι). Ὁ ἑλληνικὸς χορὸς συνίσταται ἐκ 5 προσώπων, τοῦ διευθυντοῦ, δύο νέων καὶ δύο κορασίων ὄλων Ἀγγλῶν, ἐξησκημένων εἰς τὸ τετράφωνον σύστημα τοῦ Χαβίρα, ἴστανται δὲ ἐν ἀνωγαίῳ πρὸς τ' ἀριστερά.

Ἐξεδόθη τὸ Η'. τεύχος τῆς «Προόδου» περιέχον ὡραίας εἰκόνας, τὴν αὐτοκρατ. Ἐλισάβετ τῆς Αὐστρίας.—Ἐξάσκησιν εἰς ὑπομονήν.—Τὸν πύργον τοῦ Ἐἰφελ ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα ὑψηλὰ μνημεῖα καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα Ἐἰφελ καὶ διάφορον ἄλλην ὕλην τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον.

Ἐξεδόθη ὁ 27. ἀρ. τοῦ ὡραίου περιοδικοῦ «Ἀναπλάσεως» περιέχων

τὰς ψυχολογικὰς μελέτας Ι. Σκαλτσούνη: (Γ) Αἱ πέντε σχολαὶ τῆς παθολογ. ψυχολογίας.—Τὸ ζήτημα τοῦ Κλήρου: (Δ) Πόθεν οἱ πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ συντήρησιν πόροι.—Ποίημα: Πῶς νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶ;—Ὁ πολιτισμὸς.—Δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίζώμεθα.—Γνώμαι καὶ ἀποφθέγματα κ. λ.

Περιεχόμενα τοῦ ἀρίστου διὰ τοὺς παῖδας «Παιδικοῦ περιοδικοῦ» τεύχους ς'. Παροιμίαι καὶ παραμύθια.—Τὸ ψευδόμενον παιδίον.—Δεύτερος διαγωνισμὸς.—Παίγνιον σκιῶν.—Πνευματικαὶ ἰασκήσεις.—Ἄσμα: αἱ ἐξετάσεις, καὶ λοιπὰ λίαν ὠφέλιμα καὶ τερπνὰ διὰ τοὺς παῖδας.

Περιεχόμενα τῆς καλῆς καὶ ὠφελίμου διὰ τὸν λαὸν «Βιβλιοθήκης τοῦ ἑλλ. λαοῦ» τοῦ κ. Ξ. Ζύγουρα: «Ὁ πρακτικὸς βίος» (Ἰδιότητες τῆς διαχειρήσεως.—Ὁ Χρόνος καὶ ἡ ἀκρίβεια.—Τὰ διαλείμματα τοῦ χρόνου.—Τὰ χρήματα, ἡ οἰκονομία, ἡ πρόνοια, ἡ φειδώ.—Παραδείγματα βίου).

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Γεώργιος Μανωλάκης ἱατρός τῆς Κάσου.

Μετ' ἀλγους βαθέας φέρων τὴν πρόωρον ἀπώλειάν σου Γεώργιε, εἰς μνήμην σου ἔνδακρος χαράσω τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἅτινα, καίπερ πολλὴ τῶν προσωπικῶν σου ἀρετῶν ὑστεροῦντα, ὡς ἀνοδοδμήν δέχθητι, πενιχρὰν μὲν, ἀλλ' ἀγνὴν καὶ ἀνεπιτήδευτον ὡς ἡ πρὸς σὲ ἀγάπη μου, ἦν, παρῶν, θ' ἀπέθετον ἐπὶ τῆς σοφοῦ σου.

Καὶ τίς ἄλλος ὄφειλε καὶ ἡδύνατο δικαιότερον ἐμοὶ νὰ γράψῃ περὶ σοῦ, συντραφέντος καὶ συμπαιδευθέντος μετ' ἐμοῦ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων; Αὐτοῦμαι μόνον ὅτι πρῶτον τοῦτο, ἐκ καθήκοντος, ἀσκόπως ἄκων ἀναξίω τὸ καίριον τραῦμα, ὅπερ ὁ ἀπροσδόκητος καὶ ὀδυνηρὸς θάνατός σου κατήνεγκεν οὕτως ἀπηνῶς εἰς τὸν ἀτυχεῖ ἐπιζῶντα πατέρα σου καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς περὶ σέ.

Καρδίαν ἔχων ἐκ τῶν ἀγαθωτέρων καὶ γενναιωτέρων οὐδ' ἀμοιρῶν πνεύματος σθεναροῦ καὶ βαθέος ὁ Γεώργιος Μανωλάκης, πρωτότοκος υἱὸς μίας τῶν ἐπὶ γενεῇ διακρινόμενων ἐν Κάσῳ οἰκογενεῶν, ὁρμημύτως ἐκκληροῦτο τῷ Ἀσκληπιδί. Νεώτατος δὲ, λίαν εὐδοκίμως περὰ τῆς ἱατρικῆς αὐτοῦ σπουδᾶς ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τελειοτέρας ἐφιέμενος ἐπιστημονικῆς μορφώσεως, ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιους, ὅθεν πολυλάτῳ καὶ μετὰ ζήλου ἐκεῖ ἐπὶ τριετίαν ἀναπτύξας καὶ πολλαπλασιασάς τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ τάλαντον, κατήρχετο εἰς Ῥόδον, ὅσον τὸ δυνατόν τέλειος πρακτικὸς ἱατρός, ἀδεῶς δυνάμενος ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσχερεστεράς καὶ πολυπλοκωτέρας ἐν τῇ πράξει περιπτώσεις, ἀεὶποτε ἔχων ἐν νῷ τὸ σφόν τοῦ Ἱπποκράτους λόγιον «ὡ φελέειν οὐ μὴ βλάπτειν».

Ταύτος ἦν ὁ Γεώργιος Μανωλάκης, ἀριστὰ δὲ πρὸς τὴν πρᾶξιν συνεταγμένος, ἐπιδόμενον ἦτο ὅτι θὰ διακρίνεται τάχιστα μετὰ τῶν ἐν Ρόδῳ συναδελφῶν του, ὧν αἱ χαμερπεῖς σκευαί, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, καὶ τὰ οὐτιδανὰ μίσθ, οὔτε κατὰ κεραίαν σχοῖται νὰ μειώσῃ τὰς συμπαθείας, τὸ σέβας, καὶ τὴν ἀγάπην τῶν τοσούτων ἀμερίστον ἀπεδίδεν αὐτῷ πᾶσα ἀνευ ἐξαιρέσεως κοινωνικὴ τάξις ἐν Ρόδῳ. Καὶ δικαίως ἵσταται ἐκεῖνος ὑπεράνω πάσης μορφῆς, πλήρη δὲ συναίσθησιν ἔχων τοῦ πρὸς τὸν πάσχοντα καὶ τὸν πλησίον καθήκοντος, δὲν ἐξήσκει ὡς πράττουσι πολλοὶ, τὴν ἱατρικὴν, ἀγυρτικῶς πλουτίζοντες καὶ ἐν ἀγυαῖς καὶ ρύμαις ἀνευρυθιάστως βαλαντιστομῶν τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' εὐσυνειδήτως ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀγαθοεργίᾳ καὶ ἐπιπόνου πράξεώς του.

Ὁ κάμων ἦν περισπούδαστος αὐτῷ ὡς ὕλη νοσηρὰ, οὐχὶ δὲ ὡς μέσον πλουτισμοῦ ἀσυνειδήτου, διότι ἐπεζήτει ἐκεῖνος ἰδίᾳ καὶ μετὰ ζήλου τὸν πρακτικὸν καὶ ἐλπίτικόν πλουτισμόν, εἰς οὐδὲν δ' ἐλόγιζε τὸ χρήμα.

Προσηνέστατος, ταχυτάτος ὅσον καὶ βαθύς τὴν διαγνωστικὴν ἀντίληψιν, φιλόφρων, ἀφιλοχρήματος ὅσον καὶ εὐσυνειδήτος ἱατρός, ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ ἱατρικῶν ἐγχειρημάτων διακριθεὶς καὶ εὐδοκίμησας ἐν πολλοῖς, ἐπεζητεῖτο πανταχόθεν ἐκ τῶν παρακειμένων νήσων καὶ πάμπολλοι ἐξ αὐτῶν συνέρπον παρ' αὐτῷ ὡς κάμωντες, ἐξαίτουμένοι τὴν συμβουλὴν του. Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος, ἀγαθοεργῶν, παρηγορῶν καὶ θεραπεύων καθ' ἑκάστην, ὦφειλέν, ὑποκύπτων τῷ μοιραίῳ θανάτῳ ν' ἀποθάνῃ καὶ ν' ἀποθάνῃ τὸσον νέος καὶ τὸσον ὀδυνηρῶς! Ἦτο λοιπὸν περιττὴ ὑπαρξὶς τὸσον ἀγαθὴ, τὸσον εὐεργετικὴ, τὸσον ἀναγκαία καὶ πολύτιμος τῷ πάσχοντι;

Βληθεὶς ὑπὸ νόσου θανατηφόρου ἀπῆρχετο ἐπιθανάτιος τῆς Ρόδου, θερμῶς καὶ μετὰ δακρύων προπεμπόμενος ὑπὸ πάντων εἰς τὴν πατρίαν γῆν, ἔνθα καὶ ἀπέθανε πρό τινας, ἀποστερήσας τὸν μὲν πατριὸν οἶκον υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ περιληφένου ὅσον καὶ πολυτίμου, τοὺς δὲ Κασίους συναδέλφους του, συναδέλφου

6. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια)

Σωματικαὶ ἀσκήσεις πρὸς τοὺς ἀρχαίους Ἕλλησιν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἰσῆγαγον πρῶτοι εἰς τὸν βίον αὐτῶν τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις τεχνικῶς καὶ καθ' ὠρισμένας ἀρχάς. Πεισμένοι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν συνίσταται ἐκ δύο ὑποκειμένων ἀνισα ἐχόντων δικαιώματα καὶ ὅτι μόνον διὰ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ὑποχρεοῦται νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὰ διαπιστευθέντα αὐτῷ σπέρματα τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, ἐθέλουν τούναντιον σῶμα καὶ ψυχὴν ὡς δύο ἐξ ἴσου σπουδαῖα συστατικά τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, κατ' ἀκολουθίαν ἐπιδίωξαν καὶ ἐπέτυχον τὴν περίφημον καὶ περισπούδαστον ἐκείνην ἁρμονίαν ἐν τῇ ὕλικῇ μορφῷ τοῦ ἔθνους αὐτῶν. Εὐεξία τοῦ σώματος ἀκμαία,

ἐξόχου καὶ διαπρεποῦς, τιμῶντος πλέον πέντος ἄλλου καὶ αὐτοῦ καὶ τὴν γεννήσασαν. Γαίαν ἔχοι ἑλαφράν.

Λεμησῶ. 20. 6. 89.

Γ. Διαγκούτης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μόσχα, 8 Ἰουνίου.

Ὁ Μέγας Δούξ Παῦλος καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα Ἀλεξάνδρα ἀφίκοντο χθές. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξε λαμπρά. Ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιστος καὶ τὴν ἐσπέραν φωταγωγημένη. Ἄρτος καὶ ἄλλας προσηνέχθησαν αὐτοῖς εἰς τὸν σταθμὸν ἐπ' ἀργυρῶν δίσκων. Ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἰβέρσκυ καὶ τὴν Μητρόπολιν, εἰτα δ' ἐδείπνησαν παρὰ τῷ πρίγκιπι Δολγορούκωφ. Σήμερον μεταβήσονται εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγ. Σεργίου καὶ κατοίπιν εἰς τὸν πύργον Ἰλένσκι ἐνθα θέλουσι διέλθῃ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Λονδίνον 21.

Ὁ Λόρδος Κρύτσοφορντ ὑποδεχόμενος κυπριακὴν πρεσβείαν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἥτις ὑπέδωκεν ἀναφορὰν περὶ ἐλαττώσεως τῶν φόρων, διότι, ὡς λέγει, εἶναι μᾶλλον βαρεῖς ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας, ὑπέσχετο δὲ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν καὶ ὅτι θὰ ὑποδεχθῇ τὴν πρεσβείαν.

Φήμη εἶναι ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ρωμιονίας θὰ παραιτηθῇ προσεχῶς ὑπὲρ τοῦ Πρίγκιπος Φερδινάνδου τοῦ Χοχενζόλερν, ἵνα σώσῃ τὴν δυναστείαν, ἥτις εἶπε περιπεπλεγμένη διὰ τῶν μυστικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν.

κάλλος αὐτοῦ, στερρὸν καὶ κοῦρον βᾶδισμα, εὐρωστία καὶ δεξιότης τῶν μελῶν, ἐγκαρτέρησις ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι, περίσκεψις καὶ ἐτοιμότης πνεύματος, ἐθεωροῦντο παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐχὶ ἀνίσου ἀξίας πρὸς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν. Στήριξαντες οἱ Ἕλληνες τὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τε τῆς μουσικῆς, ἥτοι ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μουσικῶν τεχνῶν, (μουσικῆς, ποιητικῆς καὶ ῥητορικῆς) καὶ ἐπὶ τῆς γυμναστικῆς, ἐφρόντιζον ν' ἀνατρεφῆται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν νεότης κατὰ τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὑγιῆς καὶ ἰσχυρὰ, ὅπως προμαχθῇ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος διὰ τῶν ὁπλῶν. Καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἡ γυμναστικὴ ἀσκήσις ἐθωρεῖτο ὡς οὐσιώδες μέρος τῆς ἀγωγῆς, ἵνα διὰ τῆς ἐπιμελεστάτης ἀσκήσεως αὐτῆς πᾶς πολίτης ἀνατραφεῖς γείνη ὁλόκληρος ἄνθρωπος, ὡπλισμένος διὰ πάσης δυνάμεως καὶ δεξιότητος ὡφελούσης αὐτὸν ὅσον ἐν τῷ πολέμῳ, ὅσον καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ὡς πρὸς τὴν θεράπειαν τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τοῦ ἀστικῶ βίου. Οὐδὲν ἔθνος τῆς γῆς κατώρυσσε διὰ τῆς πραγματώσεως ταύτης τῆς συμμετρου μορφώσεως ὅσον μεγάλα, ὅσον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διότι ἔχον μόνον ἔθνος ρωμαλεόν ἐν συνόλῳ ἀνεδείχθη, ἀλλὰ καὶ σειρὰ δημοσίων χαρὰ κτήρων ἀνέλαμψεν, οὗς ἡμεῖς ἐτι καὶ νῦν θαυμάζομεν καὶ προβάλλομεν ὡς πρότυπα εἰς μίμησιν. Τόσον τῇ ἀληθείᾳ ἀπαράιτητος ἐθε-

Βιέννη, 2 Ἰουνίου.

Τὰ ἄρθρα τῶν βιενναίων ἐφημερίδων καὶ τὰ ἐκ Βιέννης τηλεγραφήματα τῆς «Σημαίας» τὰ καταγγέλλοντα τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Ρωσίας θεωροῦνται ὡς τεχνίσματα πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τῶν επιτροπῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ζητούμενων πιστώσεων.

Λονδίνον, 2 Ἰουνίου.

Οἱ «Καιροὶ» δημοσιεύουσι τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, λέγον, ὅτι ἡ Πόλις ἔλαβεν ἐκ Βιέννης τὴν πληροφορίαν, ὅτι, ἐὰν ἡ σερβικὴ κυβέρνησις δὲν μετριάσῃ τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἐχθρικὴν αὐτῆς στάσιν, τοῦτο ἡθελε θεωρηθῇ ὡς ἀφορμὴ πολέμου.

Βελιγράδιον, 7 Ἰουνίου.

Ὁ Τσάρος διαψεύδων τὰς φήμας τὰς προκληθείσας ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου προποσέως του, ἐδήλωσε τὴν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς νῦν σερβικῆς δυναστείας εὐνοίαν του.

Βερολίνον, 8 Ἰουνίου.

Ἡ ἐφημερίς «Kreuz Zeitng», λέγει, ὅτι, καθ' ὅς ἔχει πληροφορίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας συνεβούλευσε τῇ Πόλῃ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτε καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἡ Ἀγγλία προσεπάθη ν' ἀπαιτήσῃ τὴν νῆσον δι' ἐαυτήν.

Πατριαρχεῖον ἐν σερβία.

Ὁ σέρβος μητροπολίτης Μιχαήλ, οὗτινος ἦδη τὸ ὄνομα πληροῖ τὰς στήλας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, τοσούτω δὲ σπουδαῖον πρόσωπον διαδραματίζει ἐν Βελιγράδιῳ, νέας ἐκπλήξεις ἐπιφυλάσσει ἰδίᾳ εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους. Κατὰ τὸν «Τύπον» τοῦ Βελιγράδιου, σκοπεῖ κατὰ τὰς ἐ-

πιμημοσύνοις ἐορτῆς, οὐτινες θὰ τελεσθῶσιν ἐν πομπῇ ἐπὶ τῇ πεντακοσιοστῇ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινίδει μάχης, νὰ ἀναγορευθῇ Πατριάρχης τῶν Σέρβων. Ἡρὸς τοῦτο δὲ λέγεται, ὅτι ὁ ἐν Κωνι πόλει ρώσιος πρεσβευτῆς ἐβδολιδουκόπησε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Βιέννη, 22.

Αἱ ἐπιτροπὴ συνήλθοι ἐν ταῦθα. Ὁ προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει διαφόρους πιστώσεις, αἵτινες ἀποδεκνύουσιν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

Βιέννη 22

Ἡ ἐν Σπιδχτη ἐπιθεώρησις τοῦ στόλου ἦτις θὰ γείρῃ παρόντος τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ὠρίσθη τέλος εἰς τὴν τρίτην τοῦ Αὐγούστου.

Κ) πόλις 22—Ὁ Σουλτάνος εἶνε πολὺν συγκινημένος ἐνεκα τοῦ φόβου μὴ ἐκτραγῶσι ταραχαὶ τῇ 26 Ἰουνίου ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κεσσόβου. Φήμη εἶνε ὅτι ὁ μέγας Βεζύρης θάλλαγῇ.

Βελιγράδιον, 9 Ἰουνίου.

Ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους αὐτῆς ἐγκύκλιον, δι' ἧς διαψεύδει τὰς τελευταίας κυκλοφορησάσας ἀνησυχητικὰς διαδόσεις καὶ ἀποκηρύσσει πᾶσαν πρόθεσιν πρὸς μεταβολὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἅπασα ἀ. ποιότη. γρ.	135—145
» συνήθη ἀ. » »	120—130
» δεύτερα » »	100—125
» κόκκινα » »	80—90
» ξυνοισμένα » »	40—60
ρακὴ σῶμα 19 βαθ. ἡ δα. παρ.	50
σίτος τὸ καλὸν γρ.	18—22
κριθὴ » »	7—9
ἀλευρα αἰγυπτ. ὁ σάκος γρ.	118—122
ἐντόπια τῶν μηχανῶν	120—115

στρατείας. Εἴδη δὲ τοῦ δρόμου ἦσαν ἰδίως τὰ ἐξῆς. Τὸ στάδιον, ὁ Δίαυλος, ὁ Δόλιχος καὶ ὁ Ὀλύμπιος. Καὶ στάδιον μὲν ἐκαλεῖτο τὸ ἀγώνισμα, καθ' ὃ οἱ διαγωνιζόμενοι διέτρεχον κατὰ μῆκος ἀπὸ μόνον τὸ στάδιον. Οἱ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνιζόμενοι ἐκαλοῦντο σταδιοδρόμοι, ὁ δὲ νικητὴς δὲ ἐλέγετο ὅτι ἐνίκησε στάδιον. Δίαυλος δὲ ἐλέγετο τὸ ἀγώνισμα, καθ' ὃ οἱ διαυλοδρόμοι διέτρεχον εἰς τὸ στάδιον. Δόλιχος δὲ τὸ ἀγώνισμα, καθ' ὃ οἱ δολιχοδρόμοι διέτρεχον ἐπίσης κατὰ μῆκος ἐπὶ τῆς ἡ δωδεκάκις ἀνευ διανομῆς τὸ στάδιον. Ὀλύμπιος δὲ τέλος ἐλέγετο τὸ ἀγώνισμα, καθ' ὃ οἱ ὀλυμπιζόμενοι ἐτρέχον ἐν σπλοῖ. Τοῦτο δὲ ἐγένετο, ὅπως οἱ πολῖται συνηθίζουσι νὰ φέρωσι τὰ δῶλα ἀκόπως ἐν πολέμῳ.

Τὸ στάδιον ἦτο ἐπιμήκης αὐλὴ, ἥτις ἐπαρτοῦτο κατὰ μὲν τὸ ἐν αὐτῇ ἀκρὴν εἰς γραμμὴν εὐθεῖαν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον εἰς ἡμικύκλιον. Καὶ διέφερε μὲν τὸ μέγεθος τῶν Ἑλληνικῶν σταδίων κατὰ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, τὸ τεταγμένον ὅμως μῆκος τοῦ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὠρισμένου μέρους, τὸ μεταξὺ δὴλον ὅτι τῶν σημαντικῶν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ δρόμου στηλῶν, ἦτο 600 ἑλληνικῶν ποδῶν ἢ 125 βημάτων. Καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ σταδίου, ἦτο τὸ μέρος, ὅθεν ἐξεκινῶν οἱ δρομῆες ἐκαλεῖτο ἀφρῆσις, γραμμὴ, βαλβίς καὶ ὑσπληγὶς τὸ μέρος, εἰς ὃ ἐφθανόν τρέχοντες καὶ ἐτρέποντο πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐκαλεῖτο τέρμα, νύσσα, βαπτῆρ, τέλος, ἀκρὰ γραμμὴ, καμπτῆρ.

(ἔπεται συνέχεια).

Τύποις ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ.